

Valtiovarainministeriö

STM:n lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi kotikuntalaiksi ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi

Valtiovarainministeriö on pyytänyt STM:n lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi kotikuntalaiksi ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi. STM kiittää mahdollisuudesta lausua asiassa.

Lastensuojelulain nojalla sijaishuoltoon sijoitetut lapset

Esitysluonnoksen jaksossa 4.2.2.4 Lapset ja nuoret todetaan, että henkilön kotikuntaan kytketyt oikeudet ja velvollisuudet ja niiden soveltuminen lapsiin ja nuoriin riippuvat kutakin oikeutta ja velvollisuutta koskevasta erityislainsäädännöstä. Lisäksi todetaan, että uudessa kotikuntalaissa säilyisi nykyisen lain säännös, jonka mukaan perhehoitoon, laitospalvelujen tai asumispalvelujen avulla järjestettyyn asumiseen sijoitettujen lasten ja nuorten asuinpaikka ja kotikunta eivät muutu, elleivät he itse halua tätä paikkaa uudeksi kotikunnakseen asumisen siellä kestäessä yli vuoden. Esitysluonnoksen jaksossa 7 säännökohtaisissa perusteluissa (s. 95) 10 §:n 3 momentin osalta todetaan, että edellä mainitun laitospalveluiden tai asumispalveluiden osalta kyse voi olla myös lastenkodista. Näin ollen uuden kotikuntalain ja sen esitöiden osalta on mahdollista päätyä sellaiseen lain tulkintaan, että myös sijaishuoltoon sijoitettujen lasten olisi mahdollista valita sijoituspaikkakunta uudeksi kotikunnakseen asumisen kestäessä siellä yli vuoden.

Lastensuojelulain 16 §:ssä säädetään lastensuojelun järjestämisestä vastuussa olevasta hyvinvointialueesta ja 16 a §:ssä lastensuojelun kustannuksista vastaavasta hyvinvointialueesta. Lastensuojelulain nojalla huostaanotetun ja sijaishuoltoon sijoitetun lapsen osalta lastensuojelun järjestämisestä on vastuussa se hyvinvointialue, jonka alueella lapsen kotikunta sijaitsee. Järjestämisvastuun osalta lapsen kotikunta ei muutu, jos lapsi sijoitetaan kotikuntansa ulkopuolelle. Nykyisen sääntelyn logiikkaan ei sovellu se, että sijaishuoltoon sijoitettujen lasten olisi mahdollista valita sijoituspaikkakunta uudeksi kotikunnakseen.

Kotikuntalain esitöissä (HE 101/2010) on tuotu esiin lastensuojelulain 16 §:n säännös lastensuojelun järjestämisvastuusta ja sen ensisijaisuudesta normihierarkian mukaisesti suhteessa kotikuntalakiin. Uuden kotikuntalain esitysluonnoksen perusteluissa tätä ei ole tuotu esiin.

STM esittää harkittavaksi, pitäisikö esitetyn 10 §:n 3 momentin toista lausetta, joka koskee kotikunnan valinta-oikeutta, täsmentää siten, ettei se koskisi lastensuojelulain nojalla sijaishuoltoon sijoitettuja lapsia tai vähintään perusteluissa tuoda tämä esiin.

Perheenjäsenen kotikuntaoikeuden saamiseen ehdotettava muutos

STM toteaa, että esitysluonnoksen ehdotus luopua ulkomaalaisten mahdollisuudesta saada kotikunta suoraan heidän perheenjäsenellään jo olevan kotikunnan perusteella voi vaikuttaa heikentävästi lasten ja nuorten asemaan, kuten vaikutuksissa on kuvattukin. STM ymmärtää muutoksen perustelut, mutta haluaa nostaa esille sen, että joissakin tilanteissa muutos voi aiheuttaa erityisen haavoittuvassa asemassa oleville perheenjäsenille tilanteita, joissa voisi olla tarpeen käyttää harkintaa. Henkilö on voinut tulla Suomeen avioliiton perusteella, mutta vaikka avioliitto päättyisi eroon esimerkiksi perheenkokoajan väkivaltaisuuden vuoksi, ei puolison oleskelulupaan olisi enää perusteita, ja oleskelulupa peruttaisiin. Näissä tilanteissa puoliso voi hakea oleskelulupaa uudelleen esimerkiksi turvapaikkaperusteella, mutta tällöin puolison pitäisi todennäköisesti siirtyä vastaanottojärjestelmän piiriin. Vastaanottojärjestelmä ei puolestaan huomioi osana vastaanottorahalaskelmaa asumiskuluja, vaikka hakijalla voi olla pitkäaikainen vuokra-asunto ja esimerkiksi lasten varhaiskasvatus ja koulut järjestettynä tietyllä alueella. Näin ollen turvapaikanhakija joutuisi luopumaan asunnostaan ja siirtymään mahdollisten alaikäisten perheenjäsenten kanssa vastaanottokeskuksen majoitukseen, mitä on pidettävä kohtuuttomana erityisesti haavoittuvana ryhmänä lapsille.

Esityksessä voisi tässä yhteydessä tuoda esiin suhteen vastaanottojärjestelmään ja sen mukaisiin palveluihin. Alaikäinen on vastaanottolain mukaisten palveluiden piirissä, jos hän tulee maahan ilman huoltajaa. Jos tuossa voi olla käsillä tilanne, että maassa jo oleva perheenjäsen (jolla kotikunta) ei ole lapsen huoltaja, on lapsi STM:n käsityksen mukaan vastaanottolain piirissä. Huomionarvoista on, että vastaanottolain mukaiset palvelut eivät ole yhtä kattavia kuin kuntalaisena. Lisäksi esityksessä olisi hyvä alaikäisten osalta kuvata ehdotetun sääntelyn suhdetta hallintolakiin ja holhoustoimilakiin.

Työttömyysturva

Työttömyysturvalain (1290/2002) 14 luku sisältää säädöksiä työmarkkinatuen rahoituksesta.

Työmarkkinatuki ja siihen liittyvä lapsikorotus rahoitetaan valtion varoista sen maksukauden loppuun, jonka aikana henkilölle on tullut maksetuksi työttömyytensä perusteella työmarkkinatukea yhteensä 300 päivältä. Tämän jälkeen työmarkkinatukea rahoitetaan valtion lisäksi myös työmarkkinatuen saajan kotikunnan varoista. Työttömyysturvalain 14 luvun 3 c §:n 2 momentin mukaan työmarkkinatuen saajan kotikuntana pidetään kuntaa, joka on 3 a §:n 1 momentissa mainittuna työmarkkinatuen maksupäivänä merkitty hänen kotikunnakseen väestötietojärjestelmästä ja Digi- ja väestötietoviraston varmennepalveluista annetussa laissa (661/2009) tarkoitetussa väestötietojärjestelmässä.

Henkilön kotikunnan rahoitusvastuu työttömyysetuuksista laajenee 1.1.2025. Työmarkkinatuen lisäksi kuntien vastuulla tulee olemaan peruspäivärahan ja ansiopäivärahan perusosan rahoitus,

mistä säädetään 1.1.2025 lukien työttömyysturvalain lisäksi työttömyysetuuksien rahoituksesta annetussa laissa (555/1998) ja työttömyyskassalaissa (603/1984).

Ehdotuksen mukaan uuden kotikuntalain sääntely vastaisi peruslähtökohdiltaan ja keskeiseltä sisällöltään voimassa olevaa lakia ja sen soveltamiskäytäntöä. Esityksellä ei siten muutettaisi kotikuntasääntelyn perusteita. Ehdotuksessa arvioidaan esityksen vaikutusten kuntien ja hyvinvointialueiden toimintaan jäävän suhteellisen vähäisiksi. Todetaan, että muuttoilmoitusten tekemiseen sekä kotikunnan vaihtumiseen ehdotetut muutokset olisivat niin vähäisiä, ettei niillä voida arvioida olevan merkittävää käytännön vaikutusta kuntien tai hyvinvointialueiden asukasmääriin aivan pienimpiä kuntia mahdollisesti lukuun ottamatta.

STM:n näkemyksen mukaan esityksestä olisi tarpeen käydä ilmi kotikunnan nykyinen työmarkkinatuen rahoitusvastuu ja 1.1.2025 voimaantuleva kotikunnan laajeneva vastuu työttömyysetuuksien rahoituksesta sekä esityksen mahdollinen vaikutus kotikunnan rahoitusvastuuseen.

Toimeentulotuki

Määräaikaista asuinpaikkaa koskeva sääntelystä STM haluaa todeta seuraavaa: Oikeus toimeentulotukeen määräytyy oleskelun mukaan. Toimeentulotukilain 27 §:n mukaan toimeentulotuki myönnetään Suomessa vakinaisesti oleskelevalle hakijalle tai perheelle. Oleskelun luonne on selvitettävä yksilöllisesti jokaisen hakijan kohdalla. Lisäksi jokaisella maassa oleskelevalla henkilöllä on oikeus saada kiireellisessä tilanteessa tukea välttämättömän avun turvaamiseksi siten, ettei hänen oikeutensa välttämättömään toimeentuloon ja huolenpitoon vaarannu. Edellytykset saada toimeentulotukea eivät määräydy yksinomaan kotikunta- tai oleskeluluvan statuksen perusteella, vaikkakin niillä on merkitystä oleskelun tosiasiallista luonnetta arvioitaessa. Täydentävän ja ehkäisevän toimeentulotuen myöntää hakemuksesta se hyvinvointialue, jonka alueella hakija tai perhe oleskelee vakinaisesti. Jos hakija tai perhe muutoin kuin satunnaisesti oleskelee useamman kuin yhden hyvinvointialueen alueella, täydentävän toimeentulotuen myöntää se hyvinvointialue, jonka alueella oleskelusta hakijan tai perheen menot johtuvat. Jos täydentävän tai ehkäisevän toimeentulotuen tarve on kiireellinen, tämän tuen myöntää se hyvinvointialue, jossa hakija tai perhe oleskelee hakemusta tehtäessä. Kunnat vastaavat perustoimeentulotuen kustannuksista 50 %. Tämä toteutetaan kuntien peruspalveluiden valtionosuutta vähentämällä. Kela jyvittää puolet perustoimeentulon kustannuksista sen kunnan valtionosuusvähennyksiin, missä oleskelun ajalta toimeentuloa on myönnetty. Täydentävän ja ehkäisevän tuen osalta yksi hankaloittava tekijä on vuosia ollut se, että asiakas oleskelee eri kunnassa kuin siinä, missä hänen asumispalvelustaan ja siitä perittävistä maksuista päätetään.

Vammaisten henkilöiden tulkkauspalvelu

Esitystä on arvioitu myös vammaisten henkilöiden tulkkauspalvelusta annetun lain (133/2010) näkökulmasta. Oikeus kyseisen lain mukaiseen tulkkauspalveluun on sidottu Suomessa asumiseen,

jolta osin laissa viitataan kotikuntalakiin. Mikäli vammainen henkilö menettää kotikuntansa, menettää hän myös tulkkauspalvelulain mukaisen oikeuden tulkkaukseen. Kuten esityksessäkin on todettu, tulkkauspalvelulaki on toissijainen suhteessa muuhun lainsäädäntöön, jossa säädetään asiakkaan oikeudesta tulkkaukseen tai viranomaisen velvollisuudesta sen järjestämiseen. Täten vaikka henkilö menettäisi kotikunnan ja oikeuden tulkkauspalvelulain mukaiseen tulkkaukseen, voisi hän edelleen olla oikeutettu tarvitsemaansa tulkkaukseen muun lainsäädännön nojalla. Näin ollen, kuten esityksessäkin todetaan, ei kotikunnan saamisen tai säilyttämisen kriteerien tiukentamisen tulisi lain tasolla vaikuttaa kokonaan henkilön mahdollisuuteen saada tulkkausta. Käytännössä tilanne voisi kuitenkin olla toinen, sillä vastuunjako tulkkauksen järjestämisessä voi toimijoille olla usein epäselvä ja asiakas päätyy tällöin hakemaan tulkkauspalvelulain mukaisesti tulkkia Kelalta sen sijaan, että sellainen järjestyisi viranomaisen toimesta muun lainsäädännön nojalla. Esityksellä voisi siten olla tosiasiallisesti heikentävä vaikutus vammaisen henkilön oikeuteen saada tarvitsemaansa tulkkausta, mikä voi vaikeuttaa itsenäistä toimimista yhteiskunnassa ja vaikuttaa muiden oikeuksien toteutumiseen. Vaikutus koskisi arvion mukaan kuitenkin vain yksittäisiä asiakkaita.

Kuten esityksen säätämisyjärjestysperusteluissa on todettu, vaikutusten arvioinnissa tulee ottaa huomioon YK:n vammaisen henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen (SopS 26/2016) velvoitteet. Esityksessä mainittujen 13 (oikeussuojan saavutettavuus), 19 (eläminen itsenäisesti ja osallisuus yhteisössä) ja 21 artiklan (sanan- ja mielipiteenvapaus ja tiedonsaanti) ohella keskeinen on yleissopimuksen yleisiä velvoitteita koskeva 4 artikla, yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa koskeva 5 artikla ja osallistumista kulttuurielämään, virkistys- ja vapaa-ajantoimintaan ja urheiluun koskeva 30 artikla.

Yleissopimuksen 4 artiklan mukaan sopimuspuolet sitoutuvat varmistamaan kaikkien ihmisoikeuksien ja perusvapauksien täysimääräisen toteutumisen kaikille vammaisille henkilöille sekä edistämään sitä ilman minkäänlaista syrjintää vammaisuuden perusteella. Tätä varten sopimuspuolet sitoutuvat muun muassa toteuttamaan kaikki asianmukaiset, myös lainsäädännölliset, toimet voimassa olevien vammaisia henkilöitä syrjivien säädösten, määräysten, tapojen ja käytäntöjen muuttamiseksi tai poistamiseksi, ottamaan huomioon vammaisten henkilöiden ihmisoikeuksien suojelun ja edistämisen kaikissa politiikoissa ja ohjelmissa sekä pidättäytymään osallistumasta tämän yleissopimuksen vastaiseen tekoon tai käytäntöön sekä varmistamaan, että viranomaiset ja laitokset toimivat tämän yleissopimuksen mukaisesti ja toteuttamaan kaikki asianmukaiset toimet poistaakseen henkilön, järjestön tai yksityisen yrityksen vammaisuuden perusteella harjoittaman syrjinnän.

Yleissopimuksen 5 artiklan mukaisesti sopimuspuolet tunnustavat, että kaikki henkilöt ovat yhdenvertaisia lain edessä ja lain mukaan ja ovat oikeutettuja ilman minkäänlaista syrjintää yhdenvertaiseen lakiin perustuvaan suojaan ja yhdenvertaisiin lakiin perustuviin etuihin. Eriyistoimia, jotka ovat tarpeen vammaisten henkilöiden tosiasiallisen yhdenvertaisuuden jouduttamiseksi tai saavuttamiseksi, ei katsota tämän yleissopimuksen tarkoittamaksi syrjinnäksi. Yleissopimuksen 30 artiklan mukaisesti vammaisilla henkilöillä on yhdenvertaisesti muiden kanssa oikeus kulttuuri- ja kieli-identiteettinsä, kuten viittomakielten ja kuurojen kulttuurin, tunnustamiseen ja tukeen.

Muut huomiot

Esityksessä todetaan s. 37: *Mahdollisuus säilyttää aiempi kotikunta enintään vuoden kestävässä toisessa kunnassa asumisessa jättäisi kuitenkin ihmisten omaan harkintaan, minkä kunnan tai hyvinvointialueen alueelta he haluaisivat tänä aikana saada sosiaali- ja terveydenhuollon palvelunsa.*

Sosiaali- ja terveystalvuuja ei enää 1.1.2023 lukien ole kuntapohjaisena Helsingin kaupunkia lukuun ottamatta. Määräaikainen kotikunnan säilyminen vaikuttaisi sote-palvelujen saamiseen vain siinä tapauksessa, että kotikunnan muuttaminen vaikuttaisi samalla myös järjestämisvastuussa olevan hyvinvointialueen vaihtumiseen. Siten siteerattu virke antaa virheellisen kuvan vaikutuksesta sosiaali- ja terveystalvuuhiin. STM ehdottaa yllä olevaa virkettä tarkennettavaksi tämän mukaisesti.

Esityksessä todetaan s. 42: *Koska alle vuoden ajaksi toiseen kuntaan muuttava henkilö joutuisi muuttoilmoituksen yhteydessä ilmoittamaan, haluaako hän säilyttää aiemman kotikuntansa, hänen tulisi samalla ratkaista, haluaako hän tänä aikana saada esimerkiksi kunnalliset perustalvuu edelleen vanhasta kotikunnastaan vai uuden asuinpaikan mukaisesta kunnasta. Säilyttämällä aiemman kotikuntansa hän voisi jatkaa esimerkiksi kesken olevaa palvelu- tai hoitosuhdetta aiempaan kotikuntaansa tai hyvinvointialueeseensa sinä aikana, kun hän asuu toisessa kunnassa tai hyvinvointialueella. Tältä osin on tosin huomattava, että terveydenhuoltolaissa ja sosiaalihoitolaissa on annettu ihmisille mahdollisuus valita käyttämänsä hoitopaikka tietyin edellytyksin kotikunnasta riippumatta.*

Hoitopaikan valintaa ei tässä mielessä ole säännelty sosiaalihoitolaissa, vaan henkilö voi ainoastaan vaikuttaa siihen, miltä hyvinvointialueelta hän tarvitsemiaan palveluuja hakee. Järjestämisvastuullinen hyvinvointialue päättää tarjottavat palveluu, esimerkiksi ympärivuorokautisen palveluasumisen toimintayksikön.

Muutokset liitelakeihin

STM toimittaa valtiovarainministeriölle erikseen tarkemman käsityksensä tarpeesta muuttaa hallinnonalansa lakeja esityksen yhteydessä, mutta toteaa nyt käsityksensä koskien terveydenhuoltolakeja ja asumisperusteisesta sosiaaliturvasta rajat ylittävissä tilanteissa annettua lakia.

Terveydenhuoltolaki

Terveydenhuoltolain (1326/2010) osalta välittömin muutostarve liittyy terveydenhuoltolain 16 §:n 2 ja 3 momenttiin, jossa viitataan kotikuntalain (201/1994) 2 §:ssä tarkoitettuun kotikuntaan. Lakia muutettaessa olisi perusteltua pudottaa pykälästä viittaus kotikuntalain tiettyyn pykälään, koska

myöskään esimerkiksi laissa hyvinvointialueesta (611/2021) tai laissa sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä (612/2021) ei viitata kotikuntalakiin pykälätasolla.

STM kiinnittää myös huomiota, että eri laeissa vaikuttaa olevan vaihtelua sen suhteen, viitataanko laeissa ”kotikuntalain mukaiseen kotikuntaan” vai pelkästään ”kotikuntaan”. Mahdollisesti perusteltu sääntelytapa voisi esimerkiksi olla, että viittaus ”kotikuntalain (XXX/20XX) mukaiseen kotikuntaan” on laissa kotikuntaan ensimmäisen kerran viitattuna, mutta myöhemmin viitataan vain ”kotikuntaan” (vrt. lait 611/2021 ja 612/2021). Ministeriö ei kuitenkaan katso, että kotikuntalain uudistuksen yhteydessä on tarpeen systemaattisesti muuttaa lakeja tältä osin yhdenmukaisiksi. Jo mainitun terveydenhuoltolain osalta voidaan tuoda esiin, että kotikunta mainitaan laissa jo ennen 16 §:ää, lain 15 a §:ssä. Lisäksi kotikunta mainitaan myöhemmin lain 48, 69 ja 73 §:ssa. Täten eräs mahdollisuus on muuttaa myös 15 a §:ää, jos halutaan lisätä nimenomainen viittaus kotikuntalakiin, kun kotikuntaan viitataan laissa ensimmäisen kerran. Toinen vaihtoehto on pudottaa 16 §:sta viittaus kotikuntalakiin, ja säätää vain kotikunnasta. Kolmas vaihtoehto on luonnollisesti muuttaa vain 16 §:ää, vaikka kotikunta 15 a §:ssä jo mainitaankin. Valittava ratkaisu on hyvä olla linjassa sen mukaan, mikä valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan on perustelluin tapa tehdä kuvattuja viittauksia.

Asumisperusteisesta sosiaaliturvasta rajat ylittävissä tilanteissa annettu laki

Asumisperusteisesta sosiaaliturvasta rajat ylittävissä tilanteissa annetussa laissa (16/2019, AspSotuL) säädetään työskentelyä ja asumista koskevista edellytyksistä sovellettaessa asumisperusteista etuuslainsäädäntöä henkilöihin, jotka tulevat ulkomailta Suomeen tai muuttavat Suomesta ulkomaille. AspSotuL:a sovellettaessa henkilön vakinaista asumista Suomessa arvioidaan silloin, kun oikeutta asumisperusteisiin etuuksiin ei ratkaista työskentelyn, yritystoiminnan tai muun toiminnan kuten tutkimustoiminnan perusteella. Tällöin Suomeen muuttavan henkilön oikeus asumisperusteisiin sosiaaliturvaetuuksiin ratkaistaan arvioimalla hänen asumistaan olosuhteet kokonaisuudessaan huomioon ottaen. AspSotuL:n 10 §:n 2 momentin perusteella muusta kuin EU-lainsäädäntöä soveltavasta maasta saapuvien henkilöiden Suomessa asumista arvioidaan ottaen huomioon kotikuntalain 4 §:ssä säädetyt edellytykset, joiden täyttymisen Kansaneläkelaitos arvioi itsenäisesti.

Hallituksen esitysluonnoksen mukaan kotikuntalain 3 §:n 1 momentti koskisi Suomessa asuvan Suomen kansalaisen kotikunnan määräytymistä. STM toteaa, että kotikuntalakia koskevan esitysluonnoksen säännöskohtaisten perustelujen mukaan 3 §:n 1 momentissa asumisella tarkoitettaisiin henkilön jatkuvaa pääasiallista oleskelua Suomessa. Tämä ei kuitenkaan ilmene pykäläluonnoksesta.

Ulkomaan kansalaisen kotikunnan määräytymisestä säädettäisiin kotikuntalain 4 §:ssä. Ulkomaan kansalaisten osalta hallituksen esitysluonnoksen mukaan kotikunnan saaminen edellyttäisi jatkossa aina sitä, että ulkomaalaisella on oleskelulupa tai oleskelukortti taikka hän olisi rekisteröinyt oleskeluoikeutensa. Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että AspSotuL:n 4 §:ssä on asetettu etuuslainsäädännön soveltumisen edellytykseksi laillinen oleskelu Suomessa.

Hallituksen esitysluonnoksen mukaan tilapäisen oleskeluluvan saaneiden ulkomaan kansalaisten vakinaista asumistarkoitusta osoittavia seikkoja koskevaa kotikuntalain 4 §:ssä olevaa esimerkkiluetteloa muutettaisiin. Esitysluonnoksen mukaan muun muassa vähintään yhden vuoden kestävä pääasiallinen työ tai opiskelu riittäisi osoittamaan tilapäisen oleskeluluvan saaneen henkilön vakinaista asumistarkoitusta, kun kyseinen vaatimus on tällä hetkellä kaksi vuotta. AspSotuL:n 10 §:n 2 momentin kanssa yhdessä sovellettuna tämä merkitsisi muutosta EU-alueen ulkopuolelta Suomeen muuttavan työntekijän AspSotuL:n 1 §:n 2 momentin 2 kohdassa mainittujen etuusoikeuksien näkökulmasta, erityisesti yleisen asumistuen osalta. Nykytilan säilyttämiseksi AspSotuL:n 10 § 2 momenttia tulisi muuttaa siten, että siinä viitattaisiin kotikuntalain 4 §:ään lukuun ottamatta sen 2 momentin 2 kohtaa. Lisäksi koska AspSotuL:n 10 §:n 2 momentti koskee EU:n ulkopuolelta Suomeen muuttavaa henkilöä tämän kansalaisuudesta riippumatta, tulisi viittaussäännöstä muuttaa koskemaan myös uuden kotikuntalain 3 §:n 1 momenttia. Sosiaali- ja terveysministeriö toimittaa valtiovarainministeriölle erikseen täsmällisen ehdotuksen muutettavaksi säännökseksi perusteluineen.

Uuden kotikuntalain 6 §:n 2 momentin perusteella EU-maan, ETA-maan ja Sveitsin kansalaiset, jotka ovat valtioiden välisen kansainvälisen järjestön Suomessa sijaitsevan toimipaikan tai Euroopan unionin Suomessa sijaitsevan toimielimen palveluksessa, sekä heidän ulkomaalaislain 154 §:ssä tarkoitetut perheenjäsenensä voisivat saada kotikunnan tietyin edellytyksin. Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että AspSotuL:ia ei sovelleta toisen valtion kansalaiseen, joka työskentelee Suomessa YK:n tai sen yhteydessä toimivassa erityisjärjestössä, Euroopan unionin toimielimen edustustossa tai erillisvirastoissa tai muussa valtioiden välisessä järjestössä riippumatta siitä, onko tällaisella henkilöllä Suomessa kotikunta.

Kansliapäällikkö Veli-Mikko Niemi

Hallitussihteeri Ida Hakanen

Jakelu Valtiovarainministeriö

Tiedoksi Sosiaali- ja terveysministeri Kaisa Juuso (ml. esikunta)

Sosiaaliturvaministeri Sanni Grahn-Laasonen (ml. esikunta)

Työministeri Arto Satonen (ml. esikunta)

STM Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakkaat ja palvelut -osasto (APO)

STM Ohjausyksikkö (OHO/OHJA)

STM Etuusyksikkö (SVO/ETU)

STM Suunnitteluasioiden ja kansainvälisen sosiaaliturvan yksikkö (SVO/SUKA)

STM Viestintäyksikkö (VIE)

STM Lapset ja nuoret -yksikkö (YTO/LANU)

STM Toimintakyky-yksikkö (YTO/TOK)

VN/23399/2021-STM-103

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: